

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.V.37.785/2023/2.
A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella a tanács elnöke
Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró
Dr. Darák Péter bíró
Dr. Demjén Péter bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: Dr. Bíró Gergely Ügyvédi Iroda eljáró ügyvéd: jogi képviselő1
cím2)
Az alperes: Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága (cím3)
Az alperes képviselője: Dr. Kele Hajnalka kamarai jogtanácsos
A per tárgya: bányafelügyeleti üggyel kapcsolatos közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes
A felülvizsgálni kért határozat: Fővárosi Törvényszék
2023. október 11. napján kelt 103.K.703.157/2022/14. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati ügy előzménye, tényállása

[1] A felperes a cím4 bányatelek bányászati jogának jogosultja. Bejelentést követően az alperes hivatalbóli eljárást indított a helység1 külterület helyrajzi szám1 és helyrajzi szám2 hrsz-ú ingatlanon tapasztalt jogosulatlan bányászati tevékenység körülményeinek kivizsgálása céljából. A felperes nyilatkozatának beszerzését, a helyszíni szemlét (a jegyzőkönyvben a felperes ügyvezetőjének nyilatkozatával), az érintett területek hites bányamérővel történő geodéziai bemérését, valamint a kitermelt ásványvagyon mennyiségének és fajtájának földtani szakértő bevonásával történő meghatározását követően hozta meg az alperes a SZTFH-BANYASZ/5637-10/2022. számú határozatát (a továbbiakban: alperesi határozat), amellyel kötelezte a felperest a jogsértő tevékenység abbahagyására, 500.000 forint bírság és a jogosulatlanul kitermelt ásványi nyersanyag értékének (24.229.960 forint) megfizetésére. Megállapította, hogy a felperes bányatelken kívüli horizontális (a bányatelek határvonalához képest oldalirányban) és vertikális (a bányatelek alaplapja alatt) irányú kitermelési tevékenysége jogosulatlan bányászati tevékenységnek minősül a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) 41. § (1) bekezdés b) pontja és a 49. § 15. pontja alapján; a felperes – általa sem vitatottan – nem rendelkezett e területeket érintő tevékenység végzésére bányafelügyeleti engedéllyel. Indokolása szerint, ha az ásványi nyersanyagot az eredeti helyéről elmozdítják, akkor megvalósul a jogosulatlan bányászati tevékenység. Nem fogadta el megalapozottnak a felperes hivatkozásait egyrészt a kitermelt nyersanyag eltulajdonítására, másrészt a havária helyzetre (elsüllyedt munkagép kimentése) vonatkozóan. Álláspontja szerint utóbbi helyzet nem indokolja 24.000 m³ ásványi nyersanyag kitermelését. Azt a körülményt, hogy a felperes időközben a kitermelt mennyiség nagy részét visszatöltötte, kizárólag a bírság mértékénél értékelte, a kitermelt érték megfizetésére kötelezés szempontjából nem vette figyelembe.

[2] A felperes az alperesi határozattal szemben keresetlevelet terjesztett elő és kérte elsődlegesen az alperesi határozat megsemmisítését, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. Arra hivatkozott, hogy az alperes nem különítette el a két, térben és időben egymástól elkülönült eseményt (1. alaplap túllépés a tőzeg gazdaságos kitermelése, a feküagyagon való haladás érdekében és 2. a bányatelken kívüli szomszédos terület igénybevétele gépmentés miatt - havária helyzet), ezért a határozat téves tényálláson alapul. Az alaplapra vonatkozó adat a központi nyilvántartásban helytelen volt, aszerint csak 0,8 m vastag tőzegtelepről lett volna szó, amelynek gazdaságos kitermelése képtelenség lett volna, de a 2018-as Műszaki üzemi terv (a továbbiakban: MÜT) készítése során bizonyossá vált az eltérés, a 2022-es bemérés egyértelművé tette a tőzeg vastagságát 0,8 m és 1,8 m között. Így az egyetlen gazdaságos módja a kitermelésnek a feküagyagon haladás volt, amellyel visszafordíthatatlan következményeket hárított el (jelentős mennyiségű tőzeg vált volna kitermelhetetlenné); az alaplap módosítás iránt kérelmet terjesztett elő és a bányajáradékot megfizette, így a kötelezés a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. A gépmentési munkákkal kapcsolatos megállapítások iratellenesek, szubjektívek és szakmaiatlanok: a szomszéd terület igénybevétele nem bányászati, kitermelési célból történt, hanem a környezetszennyezést, az anyagi veszteségeket megakadályozandó célból. Az út melletti kitermelést és elszállítását pedig ismeretlen tettesek tették, amiért feljelentést tett. Szakértő kirendelését is kérte a perben. Hivatkozása szerint az alperes eljárása sérti az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-ának, 5. §-ának, 6. §-ának, 62. § (1) bekezdésének, 63., 64. §-ainak, 104. § (1)-(4) bekezdésének, továbbá a Bt. 2. § (1) bekezdésének, 20. § (1) bekezdésének és 49. § 3. pont a) és d) pontjainak a rendelkezéseit.

[3] A Fővárosi Törvényszék a 103.K.703.157/2022/14. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az alperesi határozat nem hibás tényálláson alapult, a felperes nem tudta cáfolni a döntés ténybeli alapjait (bányatelek határain kívül folytatott bányászati tevékenység), egyértelmű volt számára, hogy milyen tények figyelembevételével marasztalták. Az alaplap téves megállapítása nem volt tárgya az alperesi eljárásnak, de annak észlelése esetén sem a kitermelést követően kell intézkednie a felperesnek, hanem azt megelőzően. A Bt. 49. § 15. pontja a kitermelés megvalósulását az ásványi nyersanyag eredeti helyéről történő elmozdításához kapcsolja, annak okától (hibás alaplap vagy havária), céljától és későbbi sorsától (eltulajdonítás, visszatöltés) függetlenül, így mind a bányatelek vertikális, mind a horizontális irányú túllépésével kapcsolatos megállapítás jogszerű. A bányajáradék megfizetése nem mentesíti a felperest a jogkövetkezmények, a fizetési kötelezés (jogosulatlanul kitermelt ásványi nyersanyag értékének megfizetése) teljesítése alól. Igazságügyi szakértő kirendelése nem volt indokolt, mert a jogvita érdemében szakkérdést nem kellett tisztázni.

A felülvizsgálati kérelem

[4] A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amely befogadásának jogszabályi alapjaként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjait jelölte meg. A felperes álláspontja szerint a keresetlevélben is levezetett két esemény a MÜT-ben foglaltak szerint történt, amelynek rendelkezéseit az alperes és az elsőfokú bíróság is figyelmen kívül hagyta, kizárólag a Bt. 41. § (1) bekezdésére alapították a döntésüket, úgy, hogy az előírásból helytelen következtetésre jutottak. A felvetett jogkérdés miatt indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének érdekében, a jogkérdésnek továbbá különleges súlya és társadalmi jelentősége van a termőföld alkotmányos védelmének, valamint a bányászati tevékenységnek, mint közérdekű tevékenységnek az érintettsége okán.

[5] A felülvizsgálati kérelem érdemi részében a felperes arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértést is elkövetett. Előbbi körében sérelmezte, hogy a védiratban felhívott bizonyítékokat az alperes csak a törvényszék felhívására továbbította, de azok a felperesnek nem kerültek megküldésre, és az ezzel kapcsolatos jogsérelmet nem orvosolja az iratok tárgyaláson való felmutatása. Az elsőfokú bíróságnak mellőznie kellett volna a havária helyzet kapcsán késedelmesen csatolt alperesi bizonyítékokat és az alperesi határozat kiegészítésének tekinthető perbeli előadást. Az anyagi jogi jogsértés tekintetében a Bt. 41. §-ának és 49.§ 15. pontjának téves értelmezésére hivatkozott, és arra, hogy a törvényszék figyelmen kívül hagyta, miszerint a 2018-as MÜT alapján az alperes írta elő, hogy a feküagyag réteig kell termelnie, a hatóság jóváhagyása az alaplapról nem is nyilatkozott. Hibásan értékelte az elsőfokú bíróság az elé tárt tényeket az alaplap süllyesztés és az út mentén történt eltulajdonítás kapcsán, és nem értékelte azt sem, hogy az alperes a havária elhárítása érdekében kitermelt mennyiséget is hamis adattal határozta meg. Az ezzel összefüggő szakértői bizonyítási indítványa pedig a perben

elutasításra került. Mindezek alapján kérte – elírva az elsőfokú bíróság nevét és a jogerős ítélet számát – elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását. Hivatkozott a Kp. 78. § (3)-(4) bekezdése, a Bt. 2. § (1) bekezdése, 20. § (1) bekezdése, 49. § 3 pont a-d) pontjai, a polgári perrendtartásról szóló 206. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdései, a Kfv.37.201/2020/6. számú precedenshatározat [25] bekezdése megsértésére, de ezt az egyes – eljárásjogi, anyagi jogi – jogsértéseke taglaló részben az ügy érdemére kiható jogsértés kifejtésével nem kapcsolta össze.

A Kúria döntése és jogi indokai

[6] A felperes felülvizsgálati kérelemének befogadására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[7] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[8] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[9] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban jogkérdésben dönt, nem a kereset ismételt elbírálását végzi. A jogerős ítélet jogszerűségét, az elsőfokú bíróság jogi érvelésének helyességét nem a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága tárgyában, hanem az érdemi felülbírálat során értékelheti a fél által megjelölt jogszabálysértés(ek) tükrében. A felülvizsgálati eljárás elengedhetetlen eleme az, hogy a jogerős ítéletet a Kúria a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által felhozott érvek alapján képes legyen megvizsgálni és az abban foglalt állításokat az ítélettel összevetni. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja szerinti befogadási okok az ügy érdemére kiható jogszabálysértés(ek) vizsgálatához kapcsolódnak, ezért a befogadás iránti kérelemben a fél által állított jogszabálysértések vizsgálatának szükségességét az egyes alpontokban felsorolt célokhoz kell kötni. Ennek megfelelően a Kúria a befogadhatóság körében csak azokat a jogszabálysértéseket tekintheti át a megjelölt befogadási ok tükrében, amelyekre vonatkozóan a fél a befogadhatóság szempontjából előadást tett.

[10] A perbeli esetben a felperes a felülvizsgálati kérelem érdemében ugyan az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértésekre is hivatkozott, de a befogadás iránti kérelmében csak anyagi jogi jogértelmezési kérdést vetett fel, és arra hivatkozott, hogy téves a jogerős ítéletben foglalt jogi következtetés. A befogadás vizsgálata körében ezért a Kúria a kérelem érdemi részében előadott eljárási jogszabálysértéseket nem vehette figyelembe, a felperes azokhoz nem kapcsolt befogadási okot. Megjegyzi a Kúria, hogy a becsatolt bizonyítékok megküldésének elmaradásához jogsértés nem került megjelölésre, a felperes által hivatkozott Kp. 78. § (4) bekezdése nem az alperesre vonatkozó szabály, a precedenshatározatra való hivatkozás nem pótolja a jogsértés megjelölését. A felülvizsgálati kérelem 3.1. pontjában megjelölt jogsértésekhez a felperes nem társított indokolást, holott a Kp. 118. § (1) bekezdés ad pontjához kapcsolódóan ez a felülvizsgálattal élő fél kötelezettsége a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján, ennek hiányában azt a Kúria nem pótolhatja, nem kutathatja a fél helyett, hogy mi lehetett az érdemi jogsértés.

[11] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását egyfelől a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása érdekében kérte a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján. A joggyakorlat egységének biztosítása és a joggyakorlat továbbfejlesztése mint befogadási okok elkülönülnek egymástól. A felülvizsgálati kérelem joggyakorlat egységének biztosítása érdekében való befogadására akkor kerülhet sor, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, de annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[12] Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg (Kfv.I.35.374/2020/2.; Kfv.III.37.447/2021/2.; Kfv.III.37.573/2022/2.; Kfv.II.37.712/2023/2.). A felperes a befogadás iránti kérelmében a Bt. 41. § (1) bekezdésének téves értelmezésére, a felülvizsgálati kérelem érdemi részében – ezen túl – a Bt. 49. § 15. pontjának helytelen alkalmazására hivatkozott. A Kúria azonban a megjelölt elvi jelentőségű jogkérdés tekintetében nem észlelte, hogy a bírói gyakorlat ne lenne egységes, és nem valószínűsíthető az sem, hogy a jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn. Önmagában az a tény, hogy a felperes nem ért egyet az elsőfokú bíróság jogértelmezésével, még nem jelenti a joggyakorlat egységének sérelmét vagy annak továbbfejlesztésének szükségességét. A jogosulatlan bányászati tevékenység megítélése kapcsán a bírói joggyakorlat körében több kúriai döntés is rendelkezésre áll (Kfv.III.37.706/2012/4., Kfv.II.37.001/2014/9., Kfv.III.37.550/2014/7., Kfv.III.37.645/2017/8., Kfv.VI.37.235/2018/6.). Ezek közül a Kfv.III.37.706/2012/4. számú eseti döntésben a Bt. 41. § (1) bekezdés b) pontjának értelmezése kapcsán a Kúria kiemelte, hogy az engedély nélkül végzett bányászati tevékenység a Bt. 41. § (1) bekezdés b) pontja értelmében bírságot von(hat) maga után, amelyet nem befolyásol az, hogy a kitermelésre

milyen célból került sor. A Kfv.III.37.550/2014/7. számú eseti döntés pedig – a jelen ügyben ismertetett vertikális irányú alaplap túllépéshez hasonló tényállási elem mellett – tartalmaz minősítést a bányatelek alapja alatti térrész vonatkozásában végzett tevékenységet illetően. Abban az ügyben a Kúria kimondta, hogy a felperes az alaplap alatti térrész tekintetében nem minősült bányavállalkozónak, arra nézve ugyanis nem rendelkezett bányászati jogosultsággal, így műszaki üzemi tervvel sem, az itt végzett tevékenysége egyértelműen jogosulatlan bányászati tevékenységként volt értékelendő. A bírói joggyakorlat a felvetett jogkérdés tekintetében tehát egységes. Megjegyzi a Kúria, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében nem is hivatkozott eltérő elsőfokú bírósági joggyakorlatra, illetve nem jelölt meg olyan indokot, amely miatt a kialakult gyakorlat megváltoztatására lenne szükség, ezért a Kúria nem látott okot a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint.

[13] A felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére alapítottnak a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az adott ügy a jogalanyok széles körét érinti {Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont}. Társadalmi jelentősége az olyan jogkérdésnek, illetve ügynek van, amely a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti. A felvetett jogkérdés különleges súlya pedig kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – a különleges súlyára tekintettel – túlmutat. A befogadáshoz továbbá az is szükséges, hogy általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható legyen a befogadás indoka.

[14] A felperes e körben azt jelölte meg, hogy a felülvizsgálati kérelmének befogadása a termőföld alkotmányos védelmének, valamint a bányászati tevékenységnek, mint közérdekű tevékenységnek az érintettsége okán a jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége miatt indokolt. A Kúria ugyanakkor hangsúlyozza, hogy ezek a szempontok általánosak, a felperes nem mutatta be, hogy miként kapcsolódnak az ügyben elbírálandó konkrét jogkérdéshez, és ezáltal az utóbbi hogyan válik társadalmilag jelentőssé. A felperes kérelméből nem állapítható meg, hogy az egyedi ügyében felmerült probléma hogyan érinti a társadalom széles körét. Nem támasztotta alá azt sem, hogy a jogkérdés a saját ügyén túlmutat, továbbá arra sem hivatkozott, hogy nagy számban lennének folyamatban ügyek ugyanezen jogkérdésben, amik jogszerű megítéléséhez kúriai iránymutatás szükséges. A felülvizsgálati kérelem befogadása ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont alapján sem indokolt.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjában meghatározott befogadási okok – a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés – szintén külön befogadási oknak minősülnek, és a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a féltől indokolást igényelnek, ahogy arra a Kúria fentebb már hivatkozott.

[16] A felperes e körben arra hivatkozott, hogy az alperes a határozatában és az elsőfokú bíróság is helytelenül alkalmazta az ügyre a Bt. 41. § (1) bekezdésének b) pontját, és a MÜT rendelkezéseit figyelmen kívül hagyták.

[17] A Kúria hangsúlyozza, hogy a jogerős ítélet jogszerűségének és a bizonyítékok értékelésének a vizsgálata egyebekben az érdemi felülvizsgálat, és nem a befogadás körébe

tartozik. Annak megítélése, hogy az elsőfokú bíróság az adott ügy tényei alapján a határozat jogszerűsége kérdésében milyen következtetésre jut, nem jogkérdésnek, hanem ténykérdésnek minősül. A jelen ügyben a felperes az alaplap túllépése kapcsán a keresetlevelében utalt arra, hogy a MÜT alapján a gazdaságos kitermelésnek az általa végzett tevékenység, a feküagyagon haladás felelt meg, ezt az érvelést azonban az elsőfokú bíróság nem osztotta, a jogerős ítélet [26] bekezdésében hangsúlyozta, hogy a gazdasági indokoltság nem teremtett jogalapot a felperesnek arra, hogy a bányatelek határait bármely irányban átlépve végezzen bányászati tevékenységet. Azt is leszögezte, hogy az alaplap téves megállapítása nem volt tárgya az alperes eljárásának.

[18] A Kúria a fentiek figyelembevételével, a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy nem merült fel olyan érdemi jogszabálysértés, ami a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolta volna. Az elsőfokú bíróság az eljárása során az ítéletében megvizsgálta a felperes által – az ügy érdemére kihatóként – hivatkozott valamennyi jogszabálysértést, kialakított álláspontja és az abból levont következtetések is kiderülnek a határozata indokolásából. A Kúria is kiemeli, hogy az eljárás keretei és tárgya alapján a peres eljárás nem az alaplap téves megállapítása tárgyában folyt, a bányatelek határain kívül folytatott bányászati tevékenységet pedig a felperes nem tudta cáfolni. Az elsőfokú bíróság ezt összevetette a Bt. 49. § 15. pontjában foglalt kitermelés fogalmával, és arra a következtetésre jutott, hogy az ásványi nyersanyag természetes előfordulási helyéről való elmozdítása kitermelésnek minősült, függetlenül elmozdításának okától, céljától és az elmozdított nyersanyag későbbi sorsától. E minősítés kapcsán – figyelembevélve a jelen végzés [12] bekezdésében ismertetett egységes joggyakorlatot – a Kúria nem tárt fel a perbeli esetben olyan garanciális jogsérelmet, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná, vagy felsőbbbíróági állásfoglalást tenne szükségessé.

[19] A Kúria a jogerős ítélet vizsgálatát követően a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont szerinti befogadási okok alapján sem találta a felülvizsgálati kérelem befogadását indokoltnak, ezért annak befogadását a Kp. 118. § (1)-(2) bekezdései alkalmazásával megtagadta.

[20] A meghozott döntésre figyelemmel az azonnali jogvédelem iránti kérelemről határozni nem kellett.

A döntés elvi tartalma

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira alapított felülvizsgálati kérelem befogadásának nem volt helye, mert a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása; a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, továbbá a fél által állított jogszabálysértés azt nem indokolta; a felperes nem mutatta be, hogy a jogosulatlan bányászati tevékenység minősítése körében kialakult bírói gyakorlattól eltért volna az elsőfokú bíróság ítélete.

Záró rész

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[23] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[24] A végzés elleni perorvoslatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. február 1.

dr. Márton Gizella
a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett
előadó bíró

dr. Darák Péter
bíró

dr. Demjén Péter
bíró

dr. Stefancsik Márta
bíró